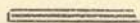

И като слънчевъ лжчъ, падналъ върху планински върхъ, се разлѣ тиха, радостна свѣтлина по лицето на умирация. Гърдитѣ му леко се повдигнаха отъ последна дълбока, облекчителна въздишка.

Дългитѣ странствувания доведоха най-сетне Артабана до желаната целъ : неговитѣ дарове бидоха приети.

Така четвъртиятъ вълхва намѣри Царя.

И. Горбуновъ—Посадовъ.

Въ царството на вѣчния снѣгъ.

I.

Високо, високо въ небесата надигатъ своитѣ блестящи, покрити съ вѣченъ снѣгъ, върхове Алпитѣ, които се намиратъ на швейцарска земя.

По склона на алпийската планина Сенъ-Бернардъ, която се възвишава около две хиляди и четиристотинъ метра, между ледени клисури и пропасти, се вие широкъ планински проходъ.

Още въ древни времена цѣли народи сж преминавали презъ този проходъ. Много завоеватели сж прехвърляли презъ него изъ Италия въ Франция грамадни армии. И сега презъ този проходъ се низатъ върволици отъ хиляди пжтници.

Сурова, негостоприемна е природата на тия мѣста. Деветъ месеци презъ годината царува тамъ зима и могатъ да се набератъ само десетки съвсемъ ясни дни — безъ бури, безъ снѣжни виелици или мъгли. Въ най-горещото време още водата замръзва. Само лѣте тамъ снѣгътъ вали на парцали. Зиме той пада въ видъ на мънички лединки, толкова тънички, че вѣтърътъ ги навѣва презъ пролукитѣ и пукнатинитѣ на вратитѣ и прозорцитѣ. Често пжти бурята натрупва отъ тѣзи лединки цѣли стени, 6—8 метра високи. Тия стени преграждатъ пжтя и скриватъ отъ очитѣ на пжтника най-дълбокитѣ пропасти.

Сенъ-Бернардскиятъ проходъ не е опасенъ само лѣте, въ ясно време. Въ бурни дни или зиме, когато многобройни ровове и ями сж засипани съ снѣгъ, пжтуването презъ прохода е и трудно и опасно : или неочаквано пжтникътъ се